

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 ได้รับเชิญจาก ศูนย์อาเซียนและเอเชียศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เข้ารับฟังในงานนำเสนอบทความวิชาการโดยใช้วิเคราะห์ทอิกมาน (

Meta-Analysis) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องอาเซียนและเอเชียศึกษา

ณ ห้องประชุม

202 ชั้น 2 อาคารสยามบรมราชกุมารี

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) โดยมีหมายกำหนดการดังนี้

09.00 -09.15 น. ลงทะเบียน

09.15-09.30 น. พิธีเปิดกล่าวรายงานโดย รองศาสตราจารย์ ดร.วิสาข ภูจินดา ผู้อำนวยการสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

กล่าวเปิดงานโดย รศ.ดร.กำพล ปัญญาโกเมศ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

09.30-12.00 น. นำเสนอบทความวิชาการ โดยคณะอาจารย์ นักวิจัยและนักวิจัยร่วมของศูนย์อาเซียนและเอเชียศึกษา

1.ปัจจัยความสำเร็จการพัฒนาเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดดของมาเลเซีย นำเสนอโดย ดร.สุธาดา เมฆรุ่งเรืองกุล

วิพากษ์โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณดา จันทรสม

2.การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและอุปสรรคของนโยบายการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน ระดับอุดมศึกษา

นำเสนอโดย ดร.ขวัญมิ่ง คำประเสริฐและคณะ วิพากษ์โดย รองศาสตราจารย์ ดร.บุญอนันต์ พินัยทรัพย์

3.ความสำเร็จในการจัดการพัฒนาธรรมชาติของประเทศอาเซียน กรณีศึกษาประเทศมาเลเซีย

นำเสนอโดยนางสาวลลิตา งามโขนก วิพากษ์โดย ดร.รุจิระ โรจนประภาณันต์

4.The Rise of China's Economy: Trend,Challenges and Implications for ASEAN

นำเสนอโดย ดร.ภณณิน สุมนะเศรษฐกุล วิพากษ์โดย ดร.หลี่ เหลิน เหลียง

5.ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ SMEsในธุรกิจการท่องเที่ยว : ความท้าทายที่มีต่อภาคการท่องเที่ยวภายใต้การเปิดเสรีการค้า
ภาคบริการ นำเสนอโดย ดร.พรพฐ์ รูปจำลองและคณะ วิพากษ์โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธยา หลักเพ็ชร

6.กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของทุนมนุษย์เพื่อเผชิญสิ่งท้าทายในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นำเสนอโดย ดร.อาณัฐชัย รัตกุล และคณะ วิพากษ์โดย ผศ.ดร.อรนุช พงษ์พิบูลธรรม

ผู้ดำเนินรายการ กำหนดเวลาในการนำเสนอได้ไม่เกิน 10 นาทีต่อบทความ วิพากษ์ไม่เกิน 7 นาที ต่อบทความ และช่วงคำถาม-คำตอบไม่เกิน 5 นาทีต่อบทความ
เวลาค่อนข้างจำกัดสำหรับเวลาในการนำเสนอ ทำให้ยากที่ผู้นำเสนอจะสามารถนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ
อย่างไรก็ตามยังดีที่มีการจัดทำเอกสารประกอบการนำเสนอได้ค่อนข้างดี ผู้วิพากษ์ทำการบ้านมาดีได้อ่านบทความมาก่อนหน้านี้ จึงสามารถวิพากษ์ได้ค่อนข้างดี
เป็นประโยชน์ต่อเจ้าของบทความและผู้เข้ารับฟัง

สำหรับผมให้ความสนใจบทความสุดท้าย มากเป็นพิเศษ และดีใจที่ได้มีการวิจัยในประเด็นนี้ จึงขอนำบางส่วนมาเผยแพร่ดังนี้

"ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของทุนมนุษย์เพื่อเผชิญสิ่งท้าทายในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" นำเสนอโดย ดร.อาณัฐชัย รัตกุล

บทคัดย่อ

"ทุนที่มีค่าที่สุดของบรรดาทุนทั้งหลายคือ ทุนที่นำมาลงทุนในมนุษย์" (Alfred Marshall,n.d.อ้างใน Becker,1993) การศึกษาวิจัยนี้เน้นศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ
ทุนมนุษย์ เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยของทุนมนุษย์ โดยได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นดัชนีชี้วัดทุนมนุษย์ (

Human Capital Index)

และนำปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดทุนมนุษย์ตามรายงานเจาะลึกด้านทุนมนุษย์ของ

World Economic Forum (2013)

ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยอันเป็นเสาหลัก

4

ด้านได้แก่

1.เสาหลักด้านการศึกษา

2.เสาหลักด้านสุขภาพและอยู่ดีมีสุข

3.เสาหลักด้านแรงงานและการจ้างงาน

4.เสาหลักด้านสิ่งแวดล้อมที่ช่วยเสริม

ทั้งนี้ได้นำดัชนีชี้วัดทุนมนุษย์ของประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและข้อมูลจากการศึกษาเอกสารทางวิชาการจากแหล่งอื่นมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและปัจจัยคุกคาม (SWOT Analysis) ทุนมนุษย์ของไทย ผลการศึกษาพบว่าจุดอ่อนที่รุนแรงที่สุดของทุนมนุษย์ของประเทศไทยได้แก่ ปัจจัยอันเป็นองค์ประกอบของเสาหลักด้านการศึกษาซึ่งถูกจัดลำดับไว้ลำดับที่ 79 ของโลกจากจำนวน 122 ประเทศซึ่งได้รับการจัดลำดับ และอยู่ในอันดับที่

6

ในประชาคมอาเซียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอยุทธศาสตร์เพื่อการปรับปรุงหรือปฏิรูปด้านการศึกษาในหลายมิติ

(คำพูดของ ดร.อาณัฐชัย รัตตกุล ที่ผมพอใจและเห็นด้วยมากที่สุดได้แก่

"ประเทศไทย มุ่งการศึกษาแต่เราไม่ได้เน้นการสร้างคนให้มีศักยภาพและคุณภาพ"

"ความรู้ในห้องเรียนมีจำกัด ครูสอนตามตำรา ไม่ได้เน้นในการออกไปทำมาหากิน มีอะไรบ้างที่เน้นศักยภาพของความเป็นคน")

คำจำกัดความของทุนมนุษย์

Human Capital : "The most valuable of all is that invested in human beings" (Marshall, Alfred. n.d. quoted in Becker, 1993)

ทุนมนุษย์ : สิ่งที่มีมนุษย์คนหนึ่งมีอยู่ในตัวซึ่งประกอบด้วยความสามารถพิเศษ ทักษะและความสามารถ โดยได้ถูกนำมาออกมาใช้ให้เกิดผลิตผล (WEF, 2013)

ทุนมนุษย์ : สินทรัพย์ที่ไม่มีรูปร่าง (Intangible Assets) ของมนุษย์ ซึ่งได้มาจากการศึกษา ความรู้ การฝึกฝนทักษะ ประสบการณ์ ความสามารถพิเศษ เฉพาะตัวหรือพรสวรรค์ที่มนุษย์ได้นำไปใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดผลที่มีคุณค่าเพิ่มขึ้นทั้งต่อตัวเอง ต่อองค์กร ต่อสังคม และประเทศชาติโดยรวม

ดร.อนันต์ชัย รัตตกุล และคณะ 2558



